

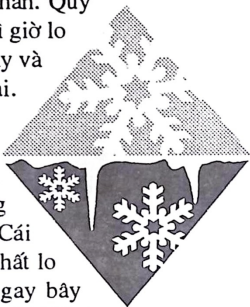
bất tận của chúng ta lại tùy thuộc vào cái khoảng thời gian ngắn ngủi trên trần thế này.

Kính thưa Quý vị chưa phải là Cơ-đốc nhân. Quý vị đã để nhiều thì giờ lo cho ngày hôm nay và lo cho ngày mai.

Nhưng Quý vị đã để được bao nhiêu phút lo cho đời sau trường cửu của Quý vị. Cái thì giờ quý giá nhất lo cho đời sau là ngay bây giờ, ngày hôm nay. Lời Kinh-thánh dạy rằng: "*Kìa, hiện nay là thì thuận tiện, kìa, hiện nay là ngày cứu rỗi*" (1 Cô-rinh-thô 6:2). Quý vị hãy để một ít phút suy nghĩ về giá trị linh hồn mình. Hãy để ít phút suy nghĩ về chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-xu Christ mà chúng tôi đã từng nhiều lần trình bày rất cận kề với Quý vị. Quý vị đừng chần chừ, đừng làm mất thì giờ cho việc cứu rỗi linh hồn mình. Quý vị đừng bỏ qua thì giờ quyết định cho một tương lai đầy hy vọng và phước hạnh phú phỉ cho quãng thời gian đời đời của Quý vị.

Kính thưa Quý vị là Cơ-đốc nhân. Trong niềm tin Cơ-đốc, chúng ta đã coi đời này là tạm. Thời gian chúng ta có là thời gian chúng ta đang trên đường về thiên quốc. Chúa có nhiều việc cho chúng ta làm để danh Chúa được vinh hiển và đồng bào, đồng loại ta nhận được phước hạnh từ nơi Chúa. Nhiều

5

lúc chúng ta cảm thấy không có thì giờ cho Chúa và cho công việc nhà Chúa. Thật ra khi chúng ta không có thì giờ làm trọn công việc Chúa giao, thì có hai duyên cớ khiến chúng ta phải suy nghĩ: Một là chúng ta đã ôm đồm những việc Chúa không giao phó. Hai là chúng ta không có một phương cách tốt để xử dụng thì giờ Ngài ban cho chúng ta. Cần xét lại.

Thời gian qua mau, điều đó không quan trọng. Chúng ta đừng tiếc nuối thời gian đã qua. Chúng ta đừng lo lắng thời gian sẽ tới. Chúng ta hãy xử dụng thời gian ta có bây giờ trong ý Chúa.

"*Hãy lợi dụng thì giờ*" (Ê-phê-sô 5:6) vì thì giờ có giá trị và chỉ có thời gian được xử dụng đúng đắn trong chương trình của Đức Chúa Trời mới có giá trị tuyệt vời cho người xử dụng nó.

MỤC-SU PHAN THANH BÌNH

Sau khi đọc xong, nếu quý vị có thắc mắc hoặc muốn tìm hiểu thêm, xin liên lạc với chúng tôi tại:

HỘI THÁNH CỨU RỖI SALVATION VIETNAMESE BAPTIST CHURCH

Trong khuôn viên nhà thờ

Northside Baptist Church

2510 N. Glenbrook Dr., TX 75040

www.SalvationVBC.org

www.facebook.com/SalvationVBC

Quản Nhiệm: Mục sư Võ Ngọc Triển

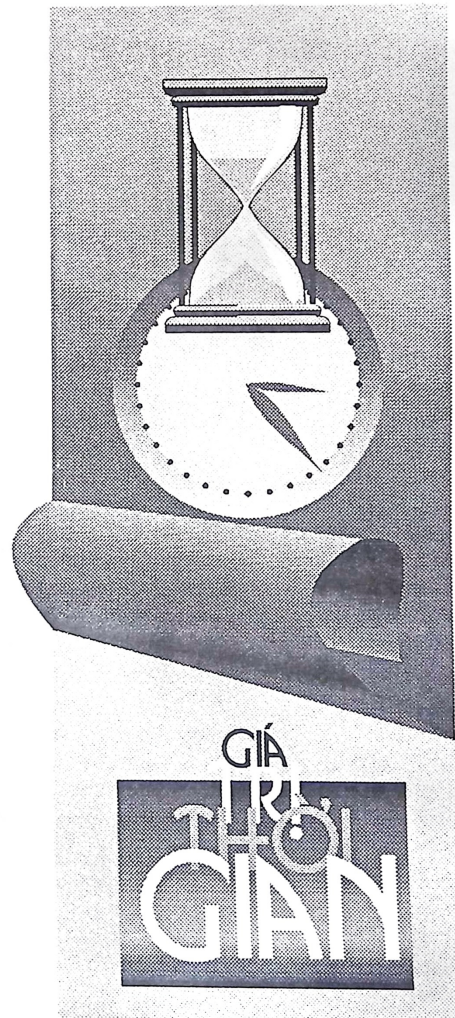
972-900-3322 * PastorVo@SalvationVBC.org

SINH HOẠT HÀNG TUẦN

Chúa Nhật: 09:30 AM—Nghiên Cứu Kinh Thánh

Chúa Nhật: 10:30 AM—Thờ Phượng Trời

Thứ Tư 07:30 PM—Lớp ESL & Lớp Luyện Thi Quốc Tịch

GIÁ TRỊ THỜI GIAN

Ngoài giá trị linh hồn bất diệt, giá trị thân xác và giá trị tinh thần còn tùy thuộc vào thời gian tồn tại trên đất này. Mọi giá trị trên đời này đều có liên quan đến thời gian cả.

Người ta thường kể ba điều có giá trị cho con người trên đời này là phúc, lộc, thọ. Người ta cầu mong cho mình, và vì mỹ tục, người ta cũng cầu mong cho người. Lại một điều, người ta xếp thọ sau phúc và lộc. Thật ra có thọ, người ta mới có thời gian để hưởng phúc và lộc. Không lâu trước đây, tòa nhà chọc trời trên trăm tầng ở Nữ-ước bị đặt bom, phát hỏa, khói bốc mịt mù, một số người chết, hàng trăm người bị thương và hàng ngàn người thoát chết trong cơn hãi hùng. Nhiều nạn nhân được phỏng vấn tại chỗ về cảm nghĩ được thoát nạn. Với mặt mũi lấm lem, đen đũi vì khói, hầu hết đều có cảm nghĩ "vui" vì còn sống. Khi kề cận cái chết thì cái sống có giá trị vô cùng. Cái gì cũng có thể mất được, ngoại trừ cái sống. Nên thời gian sống trên đời này giá trị lắm.

Người ta đã và đang khám phá không gian. Nhưng về thời gian thì các nhà khoa học hiện nay đang bó tay. Thời gian là gì

nhì? Là tiếng tic tắc của chiếc đồng hồ đếm bước mặt trời từ đông sang tây. Là 365 tờ lịch ghi nhận bước chân thời gian đi vào dĩ vãng qua mỗi chu kỳ. Không, tiếng tic tắc tạo thành giờ phút, ngày tháng trên niên lịch là những phương pháp cơ động để giúp ta ý thức được về thời gian, chứ nó không phải là thời gian.

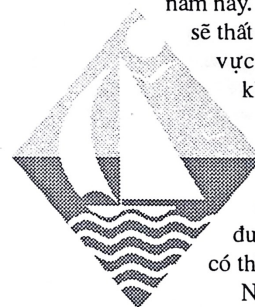
Thời giờ ngày tháng chỉ là biểu tượng cho thời gian. Thời gian có một giá trị khó đo lường, nên chỉ biết so sánh: Thời giờ là tiền bạc; thì giờ là vàng, rồi nhắc nhở nhau phải quý trọng thì giờ. Tiến sĩ John M. Mott gọi thời gian là thì giờ chúng ta làm việc, là thước đo hành động của đời sống con người.

Người ta có thể hơn nhau về địa vị, về danh vọng, hơn nhau về tiền bạc, tài năng, tiện nghi. Nhưng chẳng ai hơn nhau được về thì giờ. Mỗi người đều có 24 giờ mỗi ngày, mỗi tuần có 168 giờ. Trung bình chúng ta làm việc 56 giờ, dành ra 56 giờ để ngủ và nghỉ hầu đủ sức làm việc 56 giờ, 21 giờ để ăn và làm việc cá nhân. Chúng ta còn lại 35 giờ nhàn rỗi, vị chi mỗi ngày chúng ta có 5 giờ tùy nghi xử dụng. Thế mà nhiều người vẫn than không có đủ thì giờ. Đó chẳng qua là lời bào chữa về sự vụng về xử dụng thì giờ của mình. Có nhiều người rất bận rộn, làm được những việc lớn lao, lại chẳng bao giờ thấy thiếu thì giờ. Chỉ vì họ biết sắp xếp thì giờ làm việc rất chặt chẽ, có hệ thống, lại không mất thì giờ trong những công việc vô ích, nên lúc nào cũng có đủ thì giờ để hoàn tất công việc đã định, và lâu lâu lại có dư thì giờ để làm thêm việc khác.

Trung bình đời người là 60 năm. Nếu sống trên 60 thì những năm sau đó kể như lão nhược. Với 60 năm, trừ đi những năm thơ ấu, trừ đi thì giờ ban đêm ngủ nghỉ, thì chỉ còn lại 30 năm. Trong 30 năm ấy, trừ đi những thì giờ dùng vào việc ăn mặc, tắm rửa, đau ốm, tiếp khách, vãng lai, thù tạc, ngao du, giải trí, hoặc làm các công việc lật vật không đáng kể thì rút lại chỉ còn vòn vẹn có mười, mười lăm năm là dùng để làm những công việc hữu ích. Mọi thành công, mọi công trình vĩ đại đều do việc tận dụng

thì giờ trong mười, mười lăm năm này. Và chúng ta cũng sẽ thất bại trên mọi lãnh vực nếu chúng ta không khôn khéo tận dụng quãng thời gian này.

Vì chúng ta chẳng có thể làm được gì nếu không có thì giờ cho phép.

Người ta không thể đi ngược thời gian hay níu

kéo thời gian ngưng đọng. Người ta không thể tìm lại thì giờ đã mất, và không thể ịch trữ thì giờ để xài khi có cần. Người ta chỉ có thể xử dụng thì giờ hay phung phí thì giờ mà thôi.

Thời gian có giá như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời lại ban cho người ta cái thời gian sống trên trần thế này thật quá ngắn. Dầu sống đến trăm tuổi thì "ba vạn sáu ngàn ngày là mấy". Song cõi đời đời, khoảng thời gian